

¹17:16 Und der HERR redete mit Mose und sprach:²17:17 Sage den Kindern Israel und nimm von ihnen zwölf Stecken, von jeglichem Fürsten seines Vaterhauses einen, und schreib eines jeglichen Namen auf seinen Stecken.³17:18 Aber den Namen Aarons sollst du schreiben auf den Stecken Levis. Denn je für ein Haupt ihrer Vaterhäuser soll ein Stecken sein.⁴17:19 Und lege sie in die Hütte des Stifts vor dem Zeugnis, da ich mich euch bezeuge.⁵17:20 Und welchen ich erwählen werde, des Stecken wird grünen, daß ich das Murren der Kinder Israel, das sie wider euch murren, stille.⁶17:21 Mose redete mit den Kindern Israel, und alle ihre Fürsten gaben ihm zwölf Stecken, ein jeglicher Fürst einen Stecken, nach ihren Vaterhäusern; und der Stecken Aarons war auch unter ihren Stecken.⁷17:22 Und Mose legte die Stecken vor den HERRN in der Hütte des Zeugnisses.⁸17:23 Des Morgens aber, da Mose in die Hütte des Zeugnisses ging, fand er den Stecken Aarons des Hauses Levi grünen und die Blüte aufgegangen und Mandeln tragen.⁹17:24 Und Mose trug die Stecken alle heraus von dem HERRN vor alle Kinder Israel, daß sie es sahen; und ein jeglicher nahm seinen Stecken.¹⁰17:25 Der HERR sprach aber zu Mose: Trage den Stecken Aarons wieder vor das Zeugnis, daß er verwahrt werde zum Zeichen den ungehorsamen Kindern, daß ihr Murren von mir aufhöre, daß sie nicht sterben.¹¹17:26 Mose tat wie ihm der HERR geboten hatte.¹²17:27 Und die Kinder Israel sprachen zu Mose: Siehe, wir verderben und kommen um; wir werden

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى،²كَلِّمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخُذْ مِنْهُمْ عَصَاً
عَصَاً لِكُلِّ بَيْتِ أَبِي مِنْ جَمِيعِ رُؤَسَائِهِمْ حَسَبَ بُيُوتِ
أَبَائِهِمْ. ائْتِنِي عَشْرَةَ عَصَاً. وَأَسْمُ كُلِّ وَاحِدٍ تَكْتُبُهُ عَلَى
عَصَاهُ.³وَأَسْمُ هَارُونَ عَلَى عَصَا لَآوِي، لِأَنَّ لِرَأْسِ
بَيْتِ آبَائِهِمْ عَصَاً وَاحِدَةً.⁴وَضَعَهَا فِي خَيْمَةِ الْاجْتِمَاعِ أَمَامَ
الشَّهَادَةِ حَيْثُ اجْتَمَعُ بِكُمْ.⁵فَالرَّجُلُ الَّذِي اخْتَارَهُ يُفْرِخُ
عَصَاهُ، فَأَسْكُنْ عَنِّي تَدْمَرَاتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّتِي
يَتَدَمَّرُونَ عَلَيْكُمْ.⁶فَكَلَّمَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَأَعْطَاهُ
جَمِيعَ رُؤَسَائِهِمْ عَصَاً عَصَاً لِكُلِّ رَئِيسٍ حَسَبَ بُيُوتِ
أَبَائِهِمْ. ائْتِنِي عَشْرَةَ عَصَاً. وَعَصَا هَارُونَ بَيْنَ
عِصِيهِمْ.⁷فَوَضَعَ مُوسَى الْعِصَى أَمَامَ الرَّبِّ فِي خَيْمَةِ
الشَّهَادَةِ. وَفِي الْعَدِّ دَخَلَ مُوسَى إِلَى خَيْمَةِ الشَّهَادَةِ،
وَإِذَا عَصَا هَارُونَ لِبَيْتِ لَآوِي قَدْ أَفْرَحَتْ. أَخْرَجَتْ فُرُوحاً
وَأَرْهَرَتْ زَهْراً وَأَنْصَجَتْ لَوْزاً.⁹فَأَخْرَجَ مُوسَى جَمِيعَ
الْعِصَى مِنْ أَمَامِ الرَّبِّ إِلَى جَمِيعِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَتَطَرَّوْا
وَأَخَذَ كُلُّ وَاحِدٍ عَصَاهُ.¹⁰وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، رُدَّ عَصَا
هَارُونَ إِلَى أَمَامِ الشَّهَادَةِ لِأَجْلِ الْحِفْظِ، عَلَامَةً لِبَنِي
الْتَّمَرِ، فَتَكْفَ تَدْمَرَاتُهُمْ عَنِّي لِكَيْ لَا يَمُوتُوا.¹¹فَفَعَلَ
مُوسَى كَمَا أَمَرَهُ الرَّبُّ. كَذَلِكَ فَعَلَ.¹²فَقَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ
لِمُوسَى، إِنَّا قَيْنَا وَهَلَكْنَا. قَدْ هَلَكْنَا جَمِيعاً.¹³كُلُّ مَنْ
اقْتَرَبَ إِلَى مَسْكَنِ الرَّبِّ يَمُوتُ. أَمَا قَيْنَا تَمَاماً..

alle vertilgt und kommen um.¹³ 17:28 Wer
sich naht zur Wohnung des HERRN, der
stirbt. Sollen wir denn ganz und gar
untergehen?